

Protokoll for møte i Programrådet for masterstudiet i rettsvitenskap (PMR) - For ansatte - Universitetet i Oslo (uio.no)

Oppsummert er det fakultetets oppfatning at saksbehandlingen sikrer at alle blir hørt. Siden det fattes mange pensumvedtak må det være fleksibilitet mht. prosedyren. Det er ikke hensiktsmessig at alle prosesser skjer skriftlig, som fast regel. Det skal understrekes at dette også vil være uheldig fordi de involverte ofte er del av samme arbeidsmiljø, og muntlige diskusjoner er ofte bedre for å unngå uoverensstemmelser og misforståelser som det kanskje ikke egentlig er grunnlag for. Det er en god regel at personene i fagmiljøet må snakke sammen.

Er det reelle uoverensstemmelser vil saksbehandlingen foran studiedekan/PMR sikre skriftlighet ved at innkallinger er skriftlige, forhandlinger og vedtak blir nedtegnet skriftlig og ved at skriftlige innspill fra den som måtte mene seg negativt berørt blir lagt frem for medlemmene.

Avslutningsvis ber vi også om Universitetets syn på om krav til forsvarlig saksbehandling tilsier at aktuelle forfattere gis mulighet til, i forkant, å fremme sine synspunkter i forbindelse med beslutninger om å endre litteraturlisten, særlig i de tilfellene en forfatter tenkes strøket fra listen.

Avgjørelser om litteratur er ikke et enkeltvedtak. Videre er hensynet til studentenes rettssikkerhet viktig. De har krav på litteratur som er oppdatert og faglig god og som passer med undervisningens innretning og omfang. I tillegg kan en viss enhet være ønskelig for å sikre en noenlunde omforent vurderingsbakgrunn på eksamen. Skriftlige krav om hvilke konkrete enkeltpersoner som skal høres i forkant vil etter fakultetets syn kunne skape inntrykk av at avgjørelsene om pensumlitteratur er et enkeltvedtak hvor man – om ting kommer på spissen – må veie hensynet til enkeltforfatteren mot hensynet til studentene. Det vil være svært uheldig. Rutinene som er nedfelt i reglementet sikrer at avgjørelser treffes på et helt ut faglig grunnlag.

Fra et rent faglig ståsted vil det normalt i den faglige vurderingen innhentes synspunkter fra forfatteren om sentral hovedlitteratur tas ut. I denne konkrete saken, når det gjelder Hovs bok, var den i utgangspunktet tatt av hovedlitteraturlisten flere semestre tidligere, fordi den trengte oppdatering. Spørsmålet var om ny utgave av læreboken tilsa at boken skulle inn på listen igjen etter flere semestres fravær. Det var tett dialog med Hov i denne forbindelse, og han hadde alle muligheter for å fremme sine synspunkter i forbindelse med beslutningen, noe han også gjorde. Avgjørelsen som ble fattet bygger på et opplyst faglig grunnlag og er i samsvar med rutinene som skal sikre faglighet.

Med hilsen

Tarjei Bekkedal
Prodekan for studier